

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Nadejda Toma,
Ion Guzun,

a judecat, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, de procuror și de avocatul Veaceslav Ropot, în numele inculpatei

Albu Diana Nicolae, născută la 06 ianuarie 1982, originară și locuitoare a s. Manta, r-nul Cahul, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 18 iulie 2012 – 03 aprilie 2014,
în instanța de apel: 04 august – 12 noiembrie 2014,
în instanța de recurs: 20 februarie – 07 aprilie 2015.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 aprilie 2014, Albu Diana a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Baraboi Diana a fost lăsată fără examinare.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Albu Diana este învinuită că, în luna iunie 2011, din interes material, prin înțelegere prealabilă și în comun acord cu Mustafa Damar și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, aflându-se în s. Chircani, r-nul Cahul, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la un lucru bine plătit în calitate de consumatoare și dansatoare într-un club de noapte din Cipru, regiunea de Nord, s-a deplasat cu Baraboi Diana la un internet cafe din or. Cahul și a contactat prin internet, cu folosirea softului Skype, pe complicele

Mustafa Damar, din Cipru, regiunea de Nord. Acesta, acționând de comun acord cu Albu D. și urmărind realizarea intenției infracționale unice, prin înșelăciune a informat-o pe Baraboi D. despre natura serviciilor care le va presta în țara de destinație.

Fiind în situație materială grea, Baraboi D. a acceptat oferta de a lucra la consumație și ca dansatoare în clubul de noapte propus de Albu D., aflat în Cipru, regiunea de Nord.

Tot ea, la 25.07.2011, împreună cu Mustafa Damar și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul transportării lui Baraboi D. în țara de destinație pentru exploatarea ei sexuală comercială, s-a deplasat în or. Cahul la una din filialele BC „Victoriabank” de unde a ridicat suma de 200 dolari SUA, expediați în Republica Moldova prin transfer bancar de către complicele Mustafa Damar, din care 100 dolari SUA au fost reținuți de către Albu D., iar cealaltă sumă a fost oferită lui Baraboi D.

Peste câteva zile, în baza biletelor de avion procurate de către complicitățile lui Albu D., Diana Baraboi a fost transportată în Cipru, regiunea de Nord, cu avionul cursei Chișinău - Istanbul - Ercan.

În Aeroportul or. Ercan, Cipru, regiunea de Nord, Baraboi D. a fost întâmpinată de către o persoană necunoscută, care a impus-o să treacă controlul medical într-un spital din or. Ercan, Cipru, regiunea de Nord.

Obținând rezultatele controlului medical, persoana nestabilă a transportat-o într-un local din or. Ercan, cu denumirea „Tuti Fruti”, pentru exploatare sexuală comercială.

La fața locului, proprietarul localului care s-a numit „Sertaci”, cunoscând despre starea de vulnerabilitate a Dianei Baraboi, în lipsa surselor de existență în țară străină, fără a avea careva posibilități de a se întoarce în R. Moldova, a impus-o să presteze contra plată servicii sexuale clienților cazinoului nominalizat, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu era stabilită în mod rezonabil în mărime de 4000 dolari SUA, care ar fi rezultat din cheltuielile suportate pentru transportarea victimei în Cipru.

Baraboi Diana, aflându-se în stare de vulnerabilitate, fără posibilități de a se întoarce în R. Moldova, a fost exploatată sexual în perioada iulie 2011 - ianuarie 2012, fiind impusă să presteze servicii sexuale contra plată pe seară la câte cel puțin patru clienți ai cazinoului „Tuti Fruti”, care erau indicați de către persoanele neidentificate de organul de urmărire penală, care activau în acel local, mijloacele bănești din serviciile sexuale acordate de ea fiind încasate de la beneficiarii serviciilor sexuale de către „Sertaci”.

Instanța a reținut că în ședința judiciară s-a stabilit că D. Baraboi, fiind într-o situație vulnerabilă: avea un copil minor bolnav, nu a fost angajată la un serviciu, și cunoscând că Albu D. numai s-a întors din Cipru, a decis să adreseze la ultima ca s-o ajute cu lucru. Albu D. i-a promis ca să o discute cu patronul cazinoului la care lucra. Inculpata i-a făcut cunoștință cu patronul ei din Cipru, și ele au decis să plece la lucru în Cipru.

Concluzia organului de învinuire, precum că Baraboi D. a fost recrutată de către Albu D. cu scop de exploatare sexuală comercială, în scopul întoarcerii unei datorii, nu este bazată pe careva probe.

Dimpotrivă, s-a stabilit că anume Baraboi D. a fost inițiatorul plecării în Cipru, ea s-a adresat la Albu D. cunoscând că ultima numai s-a întors de acolo, presupunând că ea poate s-o ajute.

Învinuirea prezentată inculpatei este bazată numai pe declarațiile părții vătămate, care este în relații ostile cu Albu D., urmînd a fi apreciate de către instanța critic, luând în considerație că declarațiile părții vătămate nu sunt confirmate de alte probe, dar sunt unice.

Nu s-a confirmat că inculpata a recrutat partea vătămată și nu s-a dovedit că acțiunile ei față de Baraboi D. au fost cu un interes material, și că ea a înșelat-o.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform învinuirii formulate, la 10 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere pe un termen de 2 ani.

Apelantul a invocat că partea vătămată a declarat că, fiind în situația de vulnerabilitate, avînd un copil bolnav la întreținere, a solicitat Dianei Albu angajarea în Cipru la muncă și ultima a ajutat-o în acest sens, inclusiv i-a transmis 100 dolari SUA, restul 100 dolari SUA au fost opriți de inculpată.

Despre starea grea materială a părții vătămate, inculpata cunoștea și acest fapt se dovedește prin probele anexate la dosar, inclusiv prin declarațiile inculpatei, părții vătămate care a declarat că inculpata a înșelat-o referitor la munca ce urma să presteze, persoana nestabilă pe nume Mustafa i-a comunicat că urmează să acorde servicii sexuale clienților, după care a fost deposedată de actele de identitate.

Instanța nu a luat în considerație și nu a dat o apreciere juridică a semnelor componente de infrațiune prevăzute de art.165 Cod penal, nu a-a expus referitor la semnele de înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei, inclusiv și pe teritoriul Ciprului, manifestate prin aflarea într-o țară străină, fără surse de existență.

În sentința de achitare instanța a motivat că declarațiile părții vătămate nu sunt certe și nu pot sta la baza pronunțării unei sentințe de condamnare, fapt ce nu corespunde realității, deoarece partea vătămată atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești a făcut declarații veridice, iar darea unor declarații incerte ar putea fi condiționate de starea psihologico-emoțională a victimei traficului de ființe umane.

Constatarea de către instanță a relațiilor ostile între partea vătămată și inculpată, nu poate servi ca temei pentru aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate la pronunțarea unei sentințe de achitare.

De către instanță nu au fost interpretate corect declarațiile părții vătămate privind exploatarea sexuală în scopul întoarcerii unei datorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Albu Diana a fost condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 96 Cod penal, executarea pedepsei aplicate inculpatei a fost amânată pînă la împlinirea vîrstei de 8 ani de copilul Ion Albu, a.n.07.08.2014.

Instanța de apel a statuat că inculpata Albu D., în a doua jumătate a lunii iunie 2011, *de comun acord cu Mustafa Damar și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul antrenării lui Baraboi D. în practicarea prostituției*, aflînd de la aceasta că dorește să meargă în Cipru pentru prestare de servicii sexuale contra unor plăți, au îndemnat-o și i-au înlesnit plecarea peste hotarele R. Moldova, și practicarea prostituției în scop de tragere de foloase, astfel propunându-i angajarea la un serviciu, prin intermediul și altor persoane, la un lucru bine plătit pentru prestare de servicii sexuale într-un club de noapte din Cipru, regiunea de Nord.

Ulterior, Albu D., *care acționa de comun acord și împreună cu persoane nestabilite, întru obținerea rezultatului scontat și convingerea definitivă a victimei de a pleca în Cipru la postul de muncă propus, s-a deplasat împreună cu Baraboi D. la un internet - cafenea din or. Cahul, unde au comunicat prin Skype cu proprietarului cazinoului din or. Ercan.*

Albu D. a contactat prin internet, cu folosirea softului Skype, pe un complice de al său din Cipru, regiunea de Nord, pe nume Mustafa Damar, care acționând de comun acord și urmărind realizarea intenției infracționale unice, a informat-o despre natura serviciilor de prostituție care aceasta le va presta în țara de destinație.

Baraboi Diana a acceptat oferta de a lucra la consumație și în calitate de dansatoare în clubul de noapte, și pentru prostituție, ofertă propusă de către Albu D. la solicitarea lui Baraboi D.

La 25.07.2011, întru realizarea intențiilor sale infracționale, de comun acord cu Mustafa Damar și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, Albu D., *urmărind scopul transportării Dianei Baraboi în țara de destinație pentru prestare de servicii sexuale, s-a deplasat în or. Cahul la un din filialele BC „Victoriabank” de unde a ridicat suma de 200 dolari SUA, expediați în R. Moldova prin transfer bancar de către complicele Mustafa Damar, din care 100 dolari SUA au fost reținuți de Albu D., iar cealaltă sumă a fost oferită lui Baraboi D..*

Peste câteva zile, în baza biletelor de avion procurate de către complicitii Dianei Albu, Diana Baraboi a fost transportată în Cipru, regiunea de Nord, cu avionul cursei Chișinău-Istanbul-Ercan.

În Aeroportul or. Ercan, Cipru, regiunea de Nord, Baraboi D. a fost întâmpinată de către o persoană nestabilă de organul de urmărire penală care, acționând conform intenției comune cu Albu D., Mustafa Damar și alte persoane nestabilite, cu scopul prestării de servicii sexuale, au propus lui Baraboi D. să treacă controlul medical într-un spital din or. Ercan. Obținând rezultatele controlului medical, persoana nestabilă de organul de urmărire penală, acționând conform intenției comune cu Albu D., Mustafa Damar și alte persoane nestabilite, *a transportat-o pe Baraboi D. într-un local din or. Ercan, cu denumirea de „Tuti Fruti”, pentru a se prostitua. La fața locului, proprietarul localului, care s-a numit „Sertaci” și care acționa de comun acord cu Albu D., Mustafa Damar și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, cunoscând că Baraboi D. și-a exprimat voința de a presta servicii sexuale contra plată, i-au asigurat clienți cu*

care ultima a întreținut relații sexuale contra anumitor sume de bani, în cazinoul „Tuti Fruti”, din or. Ercan, în perioada iulie 2011-ianuarie 2012.

Vinovăția lui Albu D. este dovedită de procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.05.2012, conform căruia a fost stabilită situația materială precară a părții vătămate din punct de vedere a supraviețuirii sociale, de procesul-verbal de ridicare din 25.05.2012 a actelor - copia certificatului de naștere a copilului Sava Vlad, copia examenului cu ultrasunet a copilului, carnetului de dezvoltare a copilului, copia pașaportului lui Baraboi D., de procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.06.2012, acesta fiind informația de BC „Victoriabank” că Albu D., la 25.07.2011 a primit prin Western Union 200 dolari de la Mustafa Damar din Cipru, la 27.07.2011 a primit prin Western Union 100 dolari la Mustafa Damar din Cipru și la 23.05.2012 a primit prin Western Union 200 dolari de la Keser Yasar din Turcia, de proces verbal de confruntare dintre partea vătămată Baraboi D. și inculpata Albu D. prin care Baraboi D. a reiterat poziția sa privind traficarea în scopul exploatării sexuale comerciale de către Albu D.

Instanța de apel a respins afirmațiile lui Baraboi D. în partea ce ține de faptul că ea nu ar fi cunoscut inițial că plecarea ei în Cipru va avea un singur scop de a presta servicii sexuale contra plată.

Or, partea vătămată a declarat că *fiind în situația materială dificilă, având un copil bolnav la întreținere*, a solicitat ajutorul lui Albu D. pentru angajarea în Cipru la muncă și ultima a ajutat-o în acest sens, ambele știind cu certitudine că urmau a practica prostituția. Plecarea în Cipru și prestare de servicii sexuale de bună voie contra plată nu este negată de către partea vătămată.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, ca proxenetism, adică îndemnul și determinare la prostituție, înlesnirea practicării prostituției, cu tragere de foloase sub formă de mijloace bănești, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal este demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele judecătorești, care au fost considerate ca fiind admisibile, iar ulterior fiind apreciate în mod general și tendențios.

Instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cazului, împrejurări cu certitudine confirmate prin declarațiile părții vătămate, precum că a fost impusă de Mustafa, care i-a comunicat că ea are o datorie față de el în sumă de 4000 de dolari care necesită a fi restituiți, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.05.2012, conform căruia a fost stabilită situația materială precară a părții vătămate din punct de vedere a supraviețuirii sociale, procesul-verbal de ridicare din 25.05.2012 a actelor - copia certificatului de naștere a copilului Sava Vlad, copia examenului cu ultrasunet a copilului-carnetului de dezvoltare a copilului, copia pașaportului lui Baraboi Diana, procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.05.2012 care au fost ridicate de la Baraboi Diana, procesul-verbal de ridicare a informației din 21.06.2012 de BC „Victoriabank”;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.06.2012, obiectul examinării fiind informația de BC „Victoriabank” prin care Albu Diana la data de 25.07.2011 a primit prin Western Union suma de 200 dolari de la Mustafa Damar din Cipru, la data de 27.07.2011 a primit prin Western Union suma de 100 dolari la Mustafa Damar din Cipru și la 23.05.2012 a primit prin Western Union suma de 200 dolari de la Keser Yasar din Turcia, proces verbal de confruntare dintre partea vătămată Baraboi Diana și inculpata Albu Diana prin care Baraboi Diana a reiterat poziția sa privind traficarea în scopul exploatării sexuale comerciale de către Albu Diana.

Instanțele de judecată au stabilit cu certitudine starea de vulnerabilitate a părții vătămate, situație despre care inculpata cunoștea și de care a abuzat în scopuri criminale, element al laturii obiective care este suficient pentru a încadra acțiunile inculpatei în baza art. 165 Cod penal.

Inculpata știa cu certitudine starea de vulnerabilitate a părții vătămate din punct de vedere al supraviețuirii sociale și prin înșelăciune, chiar dacă victima credea că face acest lucru benevol și că aceasta este bine pentru bunăstarea sa materială, a convins-o de a practica prostituția.

Partea vătămată a declarat că inculpata a înșelat-o referitor la munca ce urma să o facă.

De asemenea, instanța de apel nu a luat în considerație și nu a dat o apreciere juridică semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 165 Cod penal și anume nu s-a expus referitor la semnele de înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei, prezența stărilor pe vulnerabilitate pe teritoriul Ciprului, manifestate prin aflarea într-o țară străină, fără surse de existență. Latura obiectivă a fost realizată fiind manifestată prin recrutarea părții vătămate, necătfind la faptul că ea s-a adresat benevol.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1 La 24 martie 2015, recurs ordinar a depus și avocatul Veaceslav Ropot, în numele condamnatei, solicitînd casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a citat inculpata și apărătorul în ședința de pronunțare integrală a deciziei.

Conform procesului-verbal al ședinței din 11.12.2014, instanța a dispus amînarea pronunțării deciziei pentru 23.12.2014. La ședința din 11.12.2014 partea apărării și inculpata nu au putu fi prezenți, iar instanța nu a anunțat nici prin citație scrisă și nici prin telefonogramă despre numirea noii ședințe din 23.12.2014.

La dosarul penal nu există nici o dovadă de expediere și primire a deciziei de către apărător sau inculpată.

Totodată, urmează a fi pusă în discuție chestiunea dacă Albu D., care este parte vătămată în dosarul penal nr. lra-62/2015, să aibă în același timp calitatea de inculpată în cauza penală lra-344/2015, dacă participantul la comiterea infracțiunii, adică Mustafa Damar alias „Sertaci”, a traficât presupusa inculpată în scopuri de exploatare sexuală.

Traficarea inculpatei de către Mustafa Damar alias „Sertaci”, exclude din start calitatea ei de complice în comiterea unei infracțiuni de trafic de ființe umane față de Baraboi D.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

În primul rând, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală,

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. El nu poate fi lungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Potrivit art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile.

Sub acest aspect și cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Veaceslav Ropot, se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 noiembrie 2014, în prezența avocatului Veaceslav Ropot și a inculpatei, comunicându-le că decizia motivată va fi pronunțată la 11 decembrie 2014. La această dată părțile nu s-au prezentat din motive necunoscute, iar pronunțarea integrală a deciziei a fost amânată de instanță pentru 23 decembrie 2014, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces - verbal (*f.d. 188-189, pct. 5.1 din decizie*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 23 decembrie 2014, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 23 ianuarie 2015.

Totodată, potrivit datei de pe recursul ordinar al avocatului Veaceslav Ropot, plic și ștampila de înregistrare a recursului ordinar în cancelaria Curții Supreme de Justiție, acesta a fost întocmit și depus la oficiul poștal la 23 martie 2015, fiind înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 24 martie 2015, adică peste termenul prevăzut de lege.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Pe lângă aceasta se reține că argumentul recurentului privind necitarea inculpatei și a apărătorului în ședința din 23.12.2014 este neîntemeiat, deoarece conform art. 331 alin. (2) Cod de procedură penală, la luarea hotărârii privind amânarea ședinței, președintele numește data, ora și locul ședinței, iar părțile și persoanele prezente la această ședință sînt obligate să se prezinte la data numită fără a fi citate suplimentar.

Astfel, dat fiind că părțile au fost legal citate pentru 11.12.2014, citarea suplimentară a celor neprezenți pentru 23.12.2014 nu era obligatorie.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, deoarece a fost declarat peste termen, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2), alin. (3) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond:

a) a constatat și descris fapta criminală pe art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii - adică a respectat

condiția de bază a unei sentințe de condamnare, dar în, în mod divergent, a pronunța o soluție de achitare a inculpatei;

b) nu a apreciată fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv și în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu.

Nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării (*pct. 2 din decizie*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Totodată, conform art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, cât și a jurisprudenței naționale, instanța de apel este obligată să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă motivele adoptării soluției date. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel, întrucît asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descripțivului deciziei contestate:

a) constatînd și descriind fapta criminală pe art. 220 alin. (1) Cod penal, considerată ca fiind dovedită, a constatat și indicat, în mod divergent, și elemente proprii infracțiunii traficului de ființe umane, prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, cum ar fi: *„...de comun acord cu Mustafa Damar și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul antrenării lui Baraboi D. în practicarea prostituției..., Albu D., care acționa de comun acord și împreună cu persoane nestabilite, întru obținerea rezultatului scontat și convingerea definitivă a victimei de a pleca în Cipru la postul de muncă propus, s-a deplasat împreună cu Baraboi D. la un internet - cafenea din or. Cahul, unde au comunicat prin Skype cu proprietarului cazinoului din or. Ercan. Albu D. a contactat prin internet, cu folosirea softului Skype, pe un complice de al său din Cipru, regiunea de Nord, pe nume Mustafa Damar, care acționând de comun acord și urmărind*

realizarea intenției infracționale unice, a informat-o despre natura serviciilor de prostituție care aceasta le va presta în țara de destinație..., urmărind scopul transportării Dianei Baraboi în țara de destinație pentru prestare de servicii sexuale, s-a deplasat în or. Cahul la un din filialele BC „Victoriabank” de unde a ridicat suma de 200 dolari SUA, expediați în R. Moldova prin transfer bancar de către complicele Mustafa Damar, din care 100 dolari SUA au fost reținuți de Albu D., iar cealaltă sumă a fost oferită lui Baraboi D...., în baza biletelor de avion procurate de către complicii Dianei Albu, Diana Baraboi a fost transportată în Cipru, regiunea de Nord, cu avionul cursei Chișinău-Istanbul-Ercan..., au transportat-o..., fiind în situația materială dificilă, avînd un copil bolnav la întreținere,” (pct. 4 din decizie);

b) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror, inclusiv cele reproduse în pct. 3 din prezenta decizie și repetate în recursul acuzării (pct. 5 din decizie);

c) nu a apreciată fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv și în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu.

Nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării, inclusiv cele specificate de procuror în apel și recurs (pct. 3-5 din decizie);

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărîri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că recursul ordinar ale procurorului este întemeiat.

Or, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz și enunțate supra denotă că în acțiunile inculpatei se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunii incriminate și prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Veaceslav Ropot, în numele inculpatei Albu Diana Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014.

Admite recursul ordinar declarat de procuror casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, în privința inculpatei Albu Diana Nicolae și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 05 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Nadejda Toma

Ion Guzun